

ма става, като се помисли, че помощта за Народната Книжнина на сѣки единъ народъ у турското царство, излизува само отъ духовната му власть; за нашето злочестіе, гръцката духовна власть, нѣ само не дава тая помощъ, а още и н воспира, ако се покаже отъ нѣкои частни лица. Нѣ да речемъ и това, че частнитѣ лица, колкото и да се мъчатъ за тая помощъ, нити могатъ сполучи да придобѣтъ онова, което го ище нашата книжнина, нити пакъ могатъ да докаржтъ онова, което трѣбува и което прилича да се придобіе за Книжнината ни. Остава само една Община да изпълни това съ веществената и умствената си помощъ.

Тая Община като се отговори на горѣченитѣ работи, тогази българскіятъ народъ се казува, че връви по стѣпкитѣ, дѣто му ги показува неговото правителство, неговтъ господарь; тогази българскіятъ народъ ще доде на редътъ, на който се намирътъ и другитѣ народи, съ които той живѣе у едно отечество и подъ единъ господарь. — Ъто краітъ дѣто ще го гони тая Община да го стигне.

Като се подтвърдихъ веднѣжъ причинитѣ, за които трѣбуваше да се основе тая Община, и като се покаже що ще струва и кой край ще гони тая Община, горѣреченитѣ лица се уловихъ да и туржтъ на пѣтъ. — Тая мисль привлече много други лица, отъ които тука се поменуважъ : Г. Г. Васидовъ, Петръ Николаевъ, С. Бояджіовъ и С. Златевъ.

Общината на Българската Книжнина може да се похвали, че като се обади на Г. Хреста Тъпчилецъ и на Г. Николча Тъпчилецъ, тѣза двѣ лица я намѣрихъ за твърдѣ згодна и добра, и се обрѣкохъ за сичката помощъ, която може да чака отъ тѣхъ Общината.

Едно събранье станъ отъ членовѣтъ на Общината прѣзъ три мѣсеца, и отреди :

1. Да се извади прво единъ Мѣсецословъ за